

er opretholdt, og jeg forudsiger, at hvis den gennemføres, vil man opnaa at samle alle Aldersrentenydere i Fyn og Jylland i de 3 store Byer, for det er en Selvfølge, at alle vil stræbe efter at komme til de Byer, hvor de har Udsigt til at faa den største Aldersrente. Og ganske vist er der jo en vis Kappelstrid mellem Byerne om at faa de fleste Indbyggere, men i dette Tilfælde tror jeg ikke, Kappelstriden bliver saa forfærdelig stor.

Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Henriette Crone), der talte paa Socialdemokratiets Vegne, udtalte, at dette Parti havde strakt sig meget vidt for at opnaa en Overenskomst. Jeg tror at kunne sige til det ærede Medlem, at vi ogsaa strakte os saa vidt, som vi mente var nogenlunde forsvarligt, og saa langt, som vi kunde haabe, vort Parti vilde følge os; men det fremgaar jo af, hvad jeg før har sagt her, at vi stadig maa regne med, hvor meget Samfundet kan faa Raad til at betale. Fremdeles sagde det ærede Medlem, at vi maa staa til Ansvar for, at Loven er blevet forsinket et Aar. Jeg tror nu egentlig ikke, Lovens Udførelse er blevet forsinket et Aar. Budgetterne lægges jo pr. 1. April, og selv om vi havde vedtaget Lovforslaget den 30. eller 31. Marts, kunde det ikke være blevet bragt til Udførelse netop pr. 1. April. Derimod kunde der nu være Mulighed for at faa det vedtaget, lad os sige inden 1. Januar, og hvis det sker, tror jeg egentlig ikke, Udførelsen er blevet forsinket et Aar; jeg tror, det bliver omtrent det samme, for naar et Budget først er lagt, kan man ikke ret vel komme og sige: Nu har vi vedtaget et nyt Lovforslag, og nu maa I rette jer efter det. Man kan selvfølgelig gøre det, men kun ved at gribe ind i Budgettet, og jeg tvivler i hvert Fald meget paa, at den højtærede Minister havde faaet Lovforslaget bragt til Udførelse den 1. April, hvis det var blevet vedtaget i Fjor.

Jeg vil gerne være med til at arbejde paa, at Enighed kan opnaas. Jeg ser saaledes paa det, at Aldersrenteloven først betyder noget, naar alle Partier kan blive enige. Vi skulde gerne komme saa vidt, at den Agitation, der har været ført rundt omkring om Aldersrente og Aldersrentenydere, kunde ophøre; jeg tror, det vil være det lykkeligste for Samfundet. Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til Behandling i et Udvalg og anbefale, at vi dér gør vort bedste for at opnaa Enighed.

Jeppesen (Drusebjerg): Der vil neppe være Anledning til ved denne Lejlighed at

komme stærkt ind paa Lovforslagets Enkeltheder, saa meget mindre som det var Genstand for en indgaaende Behandling her i Tinget i Fjor. Behandlingen formede sig jo paa den Maade, at man drøftede Lovforslaget indgaaende i et Udvalg og dér blev enig om en Affattelse, som der var al Grund til at tro vilde blive gennemført her i Tinget. Dette skete imidlertid ikke; hvad Grunden dertil var, ved jeg ikke, det var vel nærmest den, at to af Partiernes Udvalgsmedlemmer ikke kunde faa deres Partifæller til at stemme for den Overenskomst, man havde indgaaet i Udvalget. Men hvorom alting er, nu gælder det om at faa den Traad knyttet, som brast i Fjor, og se at faa Lovforslaget gennemført saa hurtigt som muligt. Naar jeg siger Lovforslaget, tænker jeg paa det Forslag, man blev enig om i Udvalget; jeg mener nemlig ligesom den ærede socialdemokratiske Ordfører, at det neppe vil være muligt at føre det Lovforslag igennem, som her er fremsat, og alle Forhold tagne i Betragtning tror jeg ogsaa, at det Forslag, man endes om i Udvalget i Fjor, vil være bedst stemmende med Forholdene, som de er i Øjeblikket. Dette Forslag gik jo ud paa en Forbedring, en betydelig Forbedring, af Kaarene for de ringest stillede Aldersrentenydere, medens de bedst stillede efter det ændrede Forslag ikke vil erholde Aldersrente i Fremtiden. Jeg kan ikke se rettere end, at det med de finansielle Vanskeligheder, vi har her i Landet, vil være forsvarligt at gennemføre Lovforslaget saaledes ændret, som man blev enig om det indenfor Udvalget i Fjor, og jeg opfattede den ærede Ordfører for Venstres Udtalelser paa den Maade, at han stillede sig paa samme Standpunkt og er villig til at være med til at gennemføre Lovforslaget i den Affattelse, som man blev enig om indenfor Udvalget i forrige Rigsdagssamling.

Af den ærede konservative Ordfører blev det udtalt, at Kronen var steget noget, siden vi behandlede Lovforslaget sidst, og at dette begrundede en Nedsættelse af Taksterne. Jeg vil dertil gerne sige, at det er jo ikke nok, at Kronen er steget, og at Pengene har faaet større Købeværdi, thi Prisniveauet er ikke faldet i nævneværdig Grad; i hvert Fald vil det ikke faa stor Betydning for den forholdsvis lave Aldersrente, som de ringest stillede blandt Aldersrentenyderne faar. Der er jo nemlig en Mængde Aldersrentenydere, som er saaledes stillede, at det ikke er dem muligt, trods det at de sparer paa alle mulige Omraader, at faa deres Penge til at slaa til,